

[Ølgaard.]

med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til §§ 6 og 7 sige, at de er stillet for netop at tydeliggøre, at det ikke har været Hensigten, at de Skattemyndighederne her tillagte Beføjelser skal udøves generelt, men at de kun skal bringes til Anvendelse over for enkelte Skatteydere eller Grupper af saadanne, naar der virkelig foreligger Formodning om, at de til Skattemyndighederne afgivne Oplysninger hviler paa et urigtigt eller mangelfuldt Grundlag. Hermed skulde disse Paragraffer have faaet en saadan Affattelse, at de opfylder det tilsigtede Formaal, samtidig med at der ydes den fornødne Beskyttelse over for Skatteyderne mod Overgreb eller ligefrem personlig Forfølgelse. Jeg vil henstille til Finansministeren, at han ved et Cirkulære eller paa anden Maade indskærper dette sidste og under alle Omstændigheder paabyder, at for at noget saadant kan finde Sted, skal der altid foreligge noget i Retning af en begrundet Mistanke eller Formodning om, at der er noget galt, og at det Eftersyn, som man her paa Stedet kan foretage, foretages af virkelig kvalificerede Folk.

Ved Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 har man imødekommet det af Pengeinstitutterne over for Udvalget fremsatte Ønske. Der har her ingen Vanskeligheder været, idet Skattemyndighederne, Pengeinstitutterne og Udvalget har været fuldstændig enige.

Ogsaa Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter en Tydeliggørelse, og det er jo kun i Overensstemmelse med Ret og Billighed.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 6 vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet om Offentliggørelse af Navn har naturligvis været drøftet indgaaende i Udvalget, idet der jo her var divergerende Synspunkter. Ændringsforslaget tilsigter — og det er formentlig ogsaa opnaaet — at pointere, at der ved Afgørelsen af, om den bødefældtes Navn skal offentliggøres, ikke blot skal tages Hensyn til Forseelsens økonomiske Omfang, men ogsaa til dens moralske Karakter i det hele taget. Det er her pointeret — og vi har her været enige med den højtærede Finansminister —, at det er de mest alvorlige, de ondartede Tilfælde, man tænker paa at offentliggøre.

Det samlede Udvalg indstiller de af Finansministeren stillede Ændringsforslag Nr. 1, 2, 3, 4 og 5 til Vedtagelse. Derudover indstiller et Flertal, bestaaende af Udvalget med Undtagelse af de kommunistiske Medlemmer, det af Finansministeren stillede Ændringsforslag Nr. 6 til Vedtagelse.

Flertallet indstiller altsaa med disse Ændringer Lovforslaget til Vedtagelse og haaber, at der hermed er skabt et lovmæssigt Grundlag for at holde Orden i disse saare vigtige Skatteligningsforhold, og at Lovgivningen kan blive ført ud i Livet paa en Maade, der stemmer med almindelig dansk Opfattelse og Mentalitet.

Jeg vil gerne slutte med en Henstilling, der egentlig staaer for min egen Regning, men som jeg tror, der er mange, der er enige i, nemlig til den højtærede Finansminister om at gøre, hvad han evner for at faa ansat de rigtige Mænd som Amtsligningsinspektører. Der er jo en vis Korrespondance mellem den Lov, vi her behandler, og den om Amtsskatteraad og Ansættelse af Amtsligningsinspektører. Det kan ikke noksom fremhæves, hvor afgørende det er at faa Folk paa disse Poster, som ikke alene har de rent faglige Kvalifikationer, men ogsaa har en sund Fornuft og praktisk Sans og har Ævne til at omgaas den Befolkning, de skal virke iblandt, og vinde denne Befolknings Respekt og Tillid.

Med disse Bemærkninger indstiller jeg paa Flertallets Vegne Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Robert Mikkelsen: Jeg fremsatte ved dette Lovforslags første Behandling en Række kritiske Bemærkninger om Forslagets Bestemmelser, og jeg kan ikke sige, at Drøftelserne under Udvalgsbehandlingen har overbevist mig om, at denne Kritik var overflødig. Men nu angik disse Bemærkninger naturligvis baade mere og mindre væsentlige Forhold, og efter Udvalgsbehandlingen har vi kunnet frafalde at stille Ændringsforslag til de Punkter, hvor vi vel anser den trufne Ordning for mindre hensigtsmæssig, men dog anser Bestemmelserne som anerkendelsesværdige Forbedringer i Forhold til den nugældende Ordning.

Der er dog et Punkt, hvor vi har maattet fastholde vor Kritik, og hvor vi som Konsekvens heraf har maattet stille et Ændringsforslag, og det er Spørgsmaalet om Behandlingen af Sager vedrørende Skattesvig. Vi mener, at det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at man i det foreliggende Lovforslag opretholder den hidtil gældende Ordning ved Behandlingen af disse Sager. Denne Ordning er jo i Hovedsagen den, at Skatteyderen, uden at han er nødt til blot personlig at møde frem — og ofte ikke gør det —, efter Forhandlinger med Skattemyndighederne fremsætter et eller andet Tilbud om Efterbetaling af for lidt betalt Skat og yderligere